

[Statsministeren.]

under denne debat og som vil blive stående, er holdt af det ærede medlem hr. Elmquist; både i saglig og politisk henseende mener jeg, den rager op, og det er så meget mere bemærkelsesværdigt, som det ærede medlem lige havde rejst sig fra et alvorligt sygeleje. Det ærede medlem ønskede udsættende veto, så at et forslag, hvis en del af tingets medlemmer kræver det, skulle til en fjerde behandling tidligst 2—3 måneder efter tredje behandling, og det ærede medlem ønskede dette indført som et supplement til folkeafstemningsparagraffen. Andre medlemmer har talt for et udsættende veto med virkning til efter et valg. Der er imidlertid ingen tvivl om, at der er mest realpolitik i det ærede medlem hr. Elmquists tanke, i hvert fald for mig at se. Tanken er mig ikke fremmed og er vist heller ikke kommissionens medlemmer fremmed. Den har været drøftet indgående i forfatningskommissionen, og derigennem også i partierne, men der har ikke kunnet opnås enighed om det. Problemet er altså ikke fremmed for nogen af os, og jeg har ikke noget imod, at landstingsudvalget ser nærmere på dette, naturligvis ikke, jeg vil være en interesseret tilhører, hvis det forundes mig at overvære, at man drøfter dette.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) var iøvrigt ikke så lidt betænkelig ved dette, at rigsdagen skulle samles og arbejde i een afdeling, i eet ting. Såvidt jeg forstod, var det ærede medlem blevet grebet af denne ængstelse allerede, da han efter rigsdagsgudstjenesten kom ud i våbenhuset, men det ærede medlem har jo været tavs i nogen tid, og derfor går jeg vel næppe det ærede medlem for nær, når jeg siger, at hans tale ikke alene var præget af det, han kaldte selvdisciplin, men i høj grad også af det, der rørte sig i hans eget sind. Jeg har det på samme måde som det ærede medlem. Også jeg er overordentlig interesseret i at få indblik i sjælelivet, også når det drejer sig om venner og medarbejdere. Jeg vil gerne komplimentere det ærede medlem for den tale, han holdt forleden dag, og den veloplachthed, der lyste ud af den. Det ærede medlem var inde på, hvad den tidligere finske præsident Ryti havde sagt om veltalenhed og saglig indsigt. Jeg tør rolig, idet jeg altså komplimenterer det ærede medlem for hans tale, sige, at hvis præsident Ryti havde haft mulighed for det, ville han

også til det ærede medlem have sagt: der er ikke noget i vejen med veltalenheden.

Ligeledes er § 76 omtalt fra enkelte sider. Jeg skal her ganske henholde mig til det, som det ærede medlem hr. Halfdan Henriksen sagde. Jeg kan iøvrigt henvise ærede ængstelige medlemmer på dette område til at læse den debat, der har fundet sted i folketinget.

Videre er det nævnt, at vælgerne samme dag skal stemme om valgretsaldere og om selve grundloven, og man spørger, om dette nu også kan siges at være helt rigtigt. Forholdet er det, at hvis denne afstemning om valgretsaldere skal finde sted den første valg dag, vil vi komme til at opleve, at vi skal stemme tre gange, og det kan vist for enkelte eller måske adskillige ærede medborgere være vanskeligt nok. Iøvrigt må jeg tilstå, at det er ikke noget stort spørgsmål for mig.

Hvad angår § 67, der vedrører kirkens forhold, og som er omtalt af det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul og det ærede medlem hr. Stegger Nielsen, er det rigtigt, at alle partier i 1939 sagde noget mere, end der står i den gældende grundlov, og at vi nu har optaget den gældende grundlovs bestemmelser uændret. Men også her må jeg sige, at jeg må henvise disse detailspørgsmål — jeg synes, at det ærede medlem hr. Bjerre havde ret, da han forleden sagde, at det ikke er meningen, at vi ved første behandling skal fortabe os i enkeltheder — til drøftelse i udvalget.

Jeg er kommet til at skulle sige et par ord til det ærede medlem hr. Federspiel. Det var naturligvis med stor interesse, jeg lyttede til det ærede medlems tale i fredags. Jeg må her straks tilstå, at jeg nogle gange under det ærede medlems tale knap troede mine egne øren. Siden har jeg ved læsning af det stenografiske referat fundet ud af, at jeg hørte rigtigt. Det ærede medlem lod på forskellig måde skinne igennem, at han ikke havde særlig store tanker om forfatningskommissionens grundighed, og det ærede medlem gav endda eksempler på, skal vi kalde det sjuskeri. Et af disse eksempler drejede sig om forslaget § 79. Det ærede medlem nævnte udtrykkelig stk. 4, hvori det hedder:

„Sager om opløsning af politiske foreninger skal uden særlig tilladelse kunne appelleres til rigets øverste domstol“.

Det er ikke godt dansk, sagde det ærede